

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: 1 Petrus 5, 6 - 7
Ochtenddienst

Broeders en zusters,

1. **Votum**
2. **Zegengroet**
3. **Zingen : Psalm 66 : 1 en 3**
4. **Lezing van de wet**
5. **Zingen : Gezang 156 : 1 – 4**
6. **Gebed voor vergeving van de zonden en vernieuwing door de Heilige Geest**
7. **Schriftlezing : Filippenzen 4 : 1 - 9 en 1 Petrus 5 : 1 - 7**
8. **Zingen : Psalm 131 : 1 – 3 (kind dat tot rust komt)**
9. **Tekst : 1 Petrus 5 : 6 - 7**
10. **Prediking**
11. **Zingen : Psalm 40 : 1 en 2 (gehoorzaamheid)**
12. **Dankzegging en voorbede**
13. **Inzameling van de offergaven**
14. **Slotzang : Lied 432 : 1 – 3 (wat God doet is welgedaan)**
15. **Zegen**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

In mijn tienerjaren kwam ik vaak bij een gezin dat een groot huis had. Ze waren lid van de tennisclub die aan de overkant van de straat lag. In de zomer logeerde een paar jaar achter elkaar een zeer getalenteerde tennisspeler uit India. Die speelde competitie voor de club en gaf ook tennisles. Die jongeman was afkomstig uit een van de hoogste kasten in India. En in India trouwde je in die tijd met iemand uit je eigen kaste. Hij was nog niet getrouwd want, zo hoorden we tot ons afgrijzen, zijn ouders hadden nog geen geschikte vrouw voor hem gevonden. Het idee dat je ouders je vrouw voor je uitkiezen vonden wij als jongeren heel onaangenaam. We waren pubers en op die leeftijd heb je meestal niet zo'n hoge pet op van je ouders. En dan gaan je ouders zo'n belangrijke keuze voor je maken! Onze bezwaren waren natuurlijk niet van de lucht. Want wat nu als je haar helemaal niet leuk vindt. Of als..., vult u zelf maar in. Hij ging hier echter heel laconiek en nuchter mee om. Hij zei dan: 'Ik weet dat mijn vader en moeder veel van mij houden en dat ze me graag gelukkig willen zien. **[Bruiloft India]** Ze hebben meer levenservaring dan ik en weten beter wat er nodig is om een goed huwelijk te hebben, want ze zijn zelf al meer dan 25 jaar getrouwd. Dus als zij vanuit hun liefde voor mij en met hun ervaring een vrouw voor mij uitkiezen dan weet ik zo goed als zeker dat ze een vrouw uitkiezen met wie ik een goed huwelijk zal hebben.' En zeg nu zelf, broeders en zusters, zit daar niet veel wijsheid in die redenering. Als je liefhebbende ouders hebt, zullen die je dan met iemand willen laten trouwen met wie je niet gelukkig kunt zijn? En wie weet beter wat er nodig is voor een goed huwelijk? Jij met je twintig levensjaren en nul jaar ervaring in het huwelijk of je ouders met hun 50 jaren levenservaring en hun 25 jaar ervaring in het huwelijk. Zegt de hevige reactie die het idee van een gearrangeerd huwelijk bij ons oproept niet veel over ons vertrouwen in de liefde en de wijsheid van onze ouders? En zou het ergens ook niet heel bevrijdend zijn als je als jongere gewoon weet dat je niet over blijft. Dat je ouders er uiteindelijk wel voor zorgen dat je een geschikte man of vrouw krijgt. Want al dat zoeken naar een geschikt persoon, het verliefd zijn op iemand die het niet op jou is. Of geconfronteerd worden met iemand die verliefd op jou is, maar die jij helemaal niet ziet zitten. Wat ziet daar niet een energie in en wat levert het ook vaak verdriet op. Zou het niet voor rust zorgen als je weet dat het allemaal keurig voor je geregeld wordt? Door wijze en lieve ouders.

Waarom ik u dit verhaal vertel? Niet om nu een discussie te starten of we terug moeten naar huwelijken die door ouders geregeld worden. Maar wel om na te denken over de vraag of die drang van ons om volledig baas te zijn over ons leven ook niet een bron van verdriet en onrust is. Zouden we ergens niet beter af zijn als we niet altijd vraagtekens zetten? **[Drang baas]** Als we ons niet telkens afvragen of wij het er wel mee eens zijn? Maar veel vaker gewoon zonder te protesteren zouden doen wat ons wordt opgedragen. In onze tekst staan naar mijn overtuiging deze twee dingen niet voor niets naast elkaar. Daar worden we aan de ene kant opgeroepen om ons nederig te onderwerpen aan Gods hoge gezag. Aan de andere kant wordt ons verteld dat we onze zorgen op God mogen afwentelen. Ik heb deze tekst als volgt voor u samengevat.

[Thema & verdeling] **Laat de HERE uw God zijn en dan zult u vrede vinden.**

We zullen daarbij twee dingen zien. Om vrede te vinden bij God zullen we

- 1. ons nederig aan Hem moeten onderwerpen,**
- 2. onze zorgen op Hem af moeten wentelen.**

We zullen dus eerst zien dat we ons nederig aan God moeten onderwerpen om vrede te vinden. Ik wil u iets vertellen over een jonge man die zich kort geleden heeft bekeerd en christen is geworden. In de gesprekken die voorafgaand aan zijn doop met hem werden gevoerd, werd ook de vraag gesteld wat zijn geloof in God voor hem betekent. Als hij daarover praatte was één van de centrale woorden: rust. **[Rust gevonden]** Hij had bij God een stuk rust gevonden. Hij heeft het gevoel dat er een God is die voor Hem zorgt en bij wie hij altijd terecht kan. Een God die Hem liefheeft en die van Hem zal blijven houden, zelfs al hij faalt en de mist in gaat. Een God die Hem zijn zonden en tekortkomingen vergeeft. En dat dat maar geen mooie woorden waren, bleek uit de praktijk van zijn leven. Namelijk uit zijn gebedsleven. Bij zorgen en moeiten is het voor hem al heel gewoon geworden om die in gebed bij God te brengen.

De tekst van vanmorgen is een heel spannende tekst is. Zeker voor moderne mensen. Want hier staat dat woord dat ons zo tegenstaat: 'onderwerp u'. En er staat zelfs nog bij dat we dat 'nederig' moeten doen. Allerlei jongeren in ons midden hikken juist hier tegen aan. Aan de ene kant geloven ze wel wat er in de Bijbel staat en dat God bestaat en Jezus Christus voor hun zonden gestorven is. Maar je aan God onderwerpen. De controle over je leven opgeven. Daar hikken ze ontzettend tegenaan. Je aan God onderwerpen

voelt als je in het diepe storten. **[Controle uit handen]** Durf je dat en krijg je daar later niet ontzettend spijt van?

Maar dat is wel wat de HERE van ons vraagt dat we ons nederig aan Hem onderwerpen. En heeft Hij daar ook geen recht op? Hij heeft ons het leven gegeven. Wij zijn het werk van zijn handen. Waar zouden we het recht vandaan kunnen halen om tegen Hem op te treden? Hij kan ons ook zo wegnemen uit dit leven. Hij is veel wijzer dan wij. Hij overziet de dingen veel meer dan wij. Wat zouden wij tegen Hem beginnen? **[Recht op onderwerping]** En wat zijn wij nu helemaal? Aan de ene kant zijn we knap en tot grote dingen in staat. Maar aan de andere kant handelen we als mensen vaak onverantwoord. Denken we alleen maar aan de financiële crisis waar we in verkeren. Dat is toch het gevolg van de hebzucht van de mens. Dat is het gevolg van te veel geld lenen als landen en als particulieren. Omdat we meer willen dan we feitelijk kunnen betalen. En als we denken aan het feit dat velen op deze aarde in grote honger en armoede leven, terwijl er op zich genoeg voedsel op deze aarde groeit en er genoeg rijkdom is. Maar we willen het niet eerlijk verdelen. En zo zou ik nog wel even door kunnen gaan. Kijk maar dagelijks naar het journaal. Wat voor goede reden hebben we eigenlijk om ons groot te houden tegenover God?

Toch houdt onze trots ons toch vaak tegen om ons te onderwerpen, naar God te luisteren en te doen wat Hij zegt. Terwijl er zoveel reden is om ons wel te onderwerpen. Ik heb de redenen net al genoemd en het is niet nodig die te herhalen. Al heb ik nog een belangrijke reden niet genoemd. De reden die in onze tekst genoemd wordt. Namelijk dat God u op een bestemde tijd een eervolle plaats zal geven. **[God zal verhogen]** Letterlijk staat er dat God u op de bestemde tijd zal verhogen. Het beeld is dus dat jij bukt en knielt voor God en dat God je op een bepaald moment bij de hand pakt, op je voeten zet en je niet langer hoeft te bukken.

Laat ik dat duidelijk mogen maken met dit plaatje. Ik heb hier een foto waarbij ik in een schuurtje sta. De deur staat open en ik kan eruit. **[Geen uitweg]** Maar daarvoor zal ik wel moeten bukken. Door mijn knieën moeten gaan en mijn hoofd moeten buigen. En God staat bij wijze van spreken in de tuin op me te wachten om mij in zijn armen te nemen en met zijn liefde te omringen. Maar als ik besloten heb dat ik voor God nooit door de knieën zal gaan en nooit voor Hem mijn hoofd zal buigen, dan kom ik die schuur niet uit. Dan zit ik in die schuur opgesloten.

Veel mensen kiezen ervoor in die schuur te blijven zitten. Want die schuur is lekker overzichtelijk. Als je in die schuur blijft en doet of het leven niet groter is dan die schuur, dan heb je het gevoel dat je controle over je leven hebt. Jij kunt bepalen wat er in die schuur gebeurt. In ieder geval de meeste tijd. Wel is het zo dat God soms aan je schuur schudt. Hij laat je ervaren dat er meer is dan jouw kleine wereldje. Er vallen gaten in het dak van je schuur, doordat je een ernstig ongeluk krijgt. Doordat je je baan verliest. Doordat je..., noem maar op. **[Beperkte controle]** Dat is genade van God. Zo laat Hij ons ervaren dat we onszelf voor de gek houden door te denken dat we controle kunnen hebben over ons leven. Al ervaren veel mensen dat niet als genade van God. Ze zijn juist boos op God. Ze zeggen: 'Als deze God zulke dingen doet, dan hoef ik Hem niet'. En ze proberen zo snel mogelijk het gat in het dak te repareren. Zodat ze weer op de oude voet verder kunnen leven, door zich weer terug te trekken in hun huisje. Hun heilige huisje komen. Waar iedereen van af moet blijven. Zelfs God.

Maar als wij ons niet nederig onderwerpen zal God ons ook niet verhogen. 'Verhogen' betekent dat God ons tot zijn kinderen aanneemt. Het betekent dat God ons een plek geeft in de hemel en op de nieuwe aarde. We mogen zijn waar God zelf is. In zijn Koninkrijk. En we zijn daar als zijn kinderen. Daar kunnen mensen in onze omgeving wel eens boos om worden. Als ze horen dat je christen bent, dan vragen ze of jij dan van mening bent dat jij wel naar de hemel gaat en zij niet. Natuurlijk kunnen we daarop reageren met het antwoord dat wij daar niet over beslissen. En dat is waar. Maar je zou ook kunnen vragen of ze dan graag in de hemel zouden willen zijn. Want in de hemel en op de nieuwe aarde draait het om het contact met God. Gods aanwezigheid maakt van de hemel zo'n heerlijke plaats om te zijn. **[Wie naar hemel?]** En als ze dat zouden willen, dan kun je de vraag stellen, waarom ze dan nu niet met God optrekken. Want als God mensen geen toegang verleent tot de hemel, dan is dat omdat ze God zelf duidelijk hebben gemaakt dat zij niet in zijn gezelschap willen zijn. En dan zal God je ook niet met zijn gezelschap vermoeien. Hij blijft mensen wel uitnodigen om tot Hem te komen, maar Hij dwingt mensen niet tegen wil en dank. Wie bij Hem komt, moet komen omdat hij in Gods liefde gelooft. En wie tot God komt moet zich tegenover Hem nederig onderwerpen. En wie gelooft en komt, zal God ook verhogen. Dat voel je niet elke dag even sterk. Soms misschien zelfs even niet. Maar in het hart is er toch die wetenschap dat God je zal verhogen.

[Punt twee] We zullen in de tweede plaats zien dat we onze zorgen op God moeten afwentelen om vrede te vinden. Na alles wat we in het eerste punt hebben gezien, kunnen we redelijk snel naar de kern gaan van dit punt. In vers 7 staat dat wij onze zorgen op God mogen afwentelen, omdat wij Hem na aan het hart liggen. Dat laatste is het belangrijkste. Waarom wist die jongeman uit India dat zijn ouders een goede vrouw voor hem zouden uitzoeken? Omdat hij wist dat zijn ouders van hem houden. Het beste met hem voor hebben en hem gelukkig willen zien. En zo is het ook voor ieder kind van God. Als we maar beseffen dat God ons liefheeft, dan kun je ook rustig al je zorgen op Hem afwentelen. Want niet alleen is de liefde van onze hemelse Vader volmaakt, maar is ook een almachtig Vader. **[Rustig afwentelen]** Ik begrijp dat als ik spreek over de liefde van God en over zijn macht over alle dingen, dat vragen oproept. Vragen over het lijden in deze wereld. Lijden dat soms onbeschrijfelijk is. Daar is het nodige over te zeggen. Maar dit onderwerp moet ik bijna geheel laten liggen. Ik wil alleen wijzen op het feit dat God, om deze wereld uiteindelijk uit zijn lijden te kunnen verlossen, zijn Zoon naar deze wereld heeft gestuurd. Zijn Zoon is het lijden van de wereld binnen gegaan en heeft zelf geleden. Hij heeft de schuld van de mensen op zich genomen en daarvoor betaald met zijn eigen lichaam en bloed.

Maar nu wil ik het verder hebben over het feit dat God ons oproept om onze zorgen op Hem af te wentelen. Dat zegt iets over God. Hij wil u graag helpen. Hij nodigt u uit om te stoppen met tobben. In tobben en in ons zorgen maken steken we vaak veel energie. Het kost ons soms zelfs onze nachtrust. En wat levert dat zorgen maken ons op? Meestal niets. Want het gaat vaak over dingen die niet of nauwelijks in onze macht liggen. Ik kan me heel erg zorgen lopen maken over de toekomst van onze economie. Ik kan me zorgen maken over de ontwikkeling van ons land. **[Zorgen maken zinloos]** Maar ik heb daar helemaal geen macht over. Over sommige dingen heb je een heel klein beetje macht. Zoals over het milieu. Ik kan zelf wijs omgaan met energie en mijn afval scheiden, etc. Maar meer kan ik er niet aan doen. Dat kan een mens heel onrustig maken. Maar de HERE zegt tegen ons dat we die zorgen op Hem moeten afwentelen. Hij zal ervoor zorgen. Dat wil niet altijd zeggen dat Hij dan ook doet wat wij willen. God is heilig, maar Hij is niet de goedheiligman die onze wensen vervult. Maar Hij doet wel wat goed voor ons is. Niet dat we dat altijd gelijk zien. Zoals een kind ook niet ziet dat het goed voor hem is dat hij soms straf krijgt. Het is er meestal boos en verdrietig om.

Pas later gaat het beseffen dat het goed was dat zijn ouders hem geregeld hebben gecorrigeerd en soms zelfs hebben gestraft. Zo ontdekken we ook vaak later in ons leven wat de HERE ons heeft geleerd in moeilijke tijden.

De HERE wil graag uw God zijn en voor u zorgen. En daarom roept Hij u op uw zorgen op hem af te wentelen. En wie dat doet moet het dan ook echt doen. Want het gevaar is natuurlijk dat we het halfhartig doen. Dat we ons probleem wel bij God brengen, maar er niet op vertrouwen dat Hij dus ook voor de dingen zorgt. Dat is geen afwentelen, maar delen. **[Echt afwentelen]** Maar wie blijft delen, doet niet wat God zegt. Die heeft onvoldoende vertrouwen in de liefde of de macht van God. En dan zul je geen werkelijke rust vinden. En natuurlijk is het wel vaak zo in dit leven dat je ook zelf dingen kunt of moet doen. Als je je veel zorgen maakt over het gedrag van je kind, kun je niet zeggen: 'Nou ik heb voor hem gebeden en nu gaat God het oplossen.' Je zult moeten blijven opvoeden. Maar dat is nog wat anders dan maar blijven malen en maar blijven tobben. Je vraagt aan de HERE je inspanningen te zegenen en je inzicht te geven in wat je moet doen en doet naar je beste vermogen wat je kan.

En jullie, jongens en meisjes, kunnen dat ook wel begrijpen. Als je een probleem hebt, dan willen je ouders natuurlijk graag helpen. Dan zijn ze heel verdrietig als ze later, bijvoorbeeld van de juf op school moeten horen, dat je op school geplaagd werd omdat je zo'n kinderachtige broodtrommel hebt. Je zit inmiddels in groep 7 en je broodtrommel had je al in groep 3. Ze zullen zich afvragen waarom je dat niet verteld hebt. **[Foute broodtrommel]** En dat zullen ze ook aan je vragen als ze thuis zijn. En dan zeggen ze waarschijnlijk tegen je dat ze het gaan oplossen en dat je morgen een andere broodtrommel hebt. Zouden papa en mama het dan fijn vinden als je de hele verdere dag loopt te vragen of ze al een nieuwe broodtrommel hebben gekocht? En als hij gekocht is dat je dan steeds gaat vragen of hij al afgewassen is? En als je dan ook nog gaat vragen of ze niet vergeten je brood in die nieuwe trommel te doen? Ik denk dat je vader en moeder dan gaan mopperen en misschien zelfs wel verdrietig worden. Ze zullen misschien wel tegen je zeggen: 'Ga eens zitten'. En dan stellen ze je de vraag of je wel gelooft dat ze van je houden? Want als ze van je houden dan willen ze toch ook dat jij niet meer gepest wordt. Dus ze gaan er echt wel voor zorgen dat morgen je brood in je nieuwe trommel zit. Gewoon omdat ze van je houden en willen dat je het pesten stopt.

Onderwerp je aan de HERE en vertrouw op zijn liefde en zorg. Dan vindt je rust. Rust zoals die jonge man die ook bij God had gevonden. *[Vind rust]* Omdat hij zijn hoofd had gebogen en zich aan God had onderworpen. Omdat hij zijn eigen benauwde wereldje had verlaten en de heerlijke wereld van God was binnen gestapt. Er is niets zo bevrijdend als je nederig aan God onderwerpen. Want dan leer je de liefde, trouw en genade van God kennen en ga je een rust ervaren die je niet voor mogelijk had gehouden.

Amen